

Praf de cărbune

de Bogdan Suceavă

În memoria lui René Radu Policrat,
căruia îi aparține de drept aceasta istorisire.

- Și cum așa, tovarășe Dorca, făcu maiorul cu un aer teatral, cum nu-ți mai aduci aminte ?

Se aplecă spre el și-i suflă în față fumul gros, de țigară tare. Îl privea încruntat și totodată ironic, ca un vătaf care judecă din ochi pe cineva intrat pe pămîntul lui.

- Ba ar trebui să-ți aduci aminte, pentru că altfel nu e de bine. Hîrtiile acelea, pe care te încăpățînezi să nu ni le dai, sunt ca un șomoiog de paie aprins pe care-l ții în mînă. Adu-ți aminte ce ai văzut pe front: ai scos cuiul și acum ai în mînă grenada. Ce se întîmplă dacă stai cu ea în pumn ? Ascultă-mă: e mai bine pentru tine și familia ta să-i dai drumul și s-o arunci.

Năvăliseră în curtea lui duminică noaptea spre luni, la al doilea cîntat al cocoșilor, un inspector cu soldați după el, șase sau șapte. L-au luat din pat. "îl cunoști pe dușmanul poporului Leonard Ghika ?" "Doamne păzește, domnule inspector, șigur că-l cunosc. Doar ale lui taică-său erau pînă mai an și pădurea și islazul, și toate pămînturile acestea." "în decursul anchetei asupra trădătorului Leonard Ghika a reieșit că tu i-ai fost om de încredere." Miros de praf de pușcă amestecat cu mirosul unei respirații grele, duhnind a usturoi, și omul acela aplecat asupra sa. Și lumina lanternei, galbena și puternică, în ochi.

- Ceea ce nu înteleg eu, făcu din nou maiorul, e de ce îl aperi. în fond e un fecior de moșier, un dușman de clasă al tău, că ai tăi au fost țărani, neam de neamul lor. Nu ai de ce să-l aperi. Ai face mai bine să vorbești.

Lanterna i se apropie de față, afară în curte se aud lătrături. Veniseră cu cîinii. "Unde se ascunde Leonard Ghika ? Tu l-ai ascuns ? Dacă e pe așa vorbește repede !" "Nu știu de el, domnule inspector." "Nu încerca așa că faci rău", îi zise vocea din spatele lanternei. "N-o să mai scapi curînd din necaz. O să te luăm la cercetări și pînă la urmă o să-ti aduci aminte unde e omul nostru." Lanterna i se mișcă de cîteva ori prin față, după care vocea îi spune: "Nu avem nimic cu tine. Noi urmărim dușmanul de clasă. Cu el avem multe de împărțit, cu tine nimic."

- De ce taci așa ? întrebă maiorul în camera de interogatoriu. Izbi cu pumnul în masă, apoi continuă: Ți-a dat hîrtiile lui. Pentru numele dracului, spune unde le-ai ascuns !